

ამერიკის მითვალაშურა

— ბატონებო! მოუხედავად იმისა, რომ თქვენს მიერ იტებილმა მსოფლიო ომმა, ჩვენ, ამერიკა გაგვამდიდრა, ჩვენ მაინც ნი- ინგის (კრებლებს გვფრჩვიეთ, როცა ისეც წამოიჭრება ახალი მსოფლიო ომის საშიშ- რიობა. ამიტომ ჩემი მთავრობის მიერ დაი- ვლებული მაქვს წინადადება შემოვიტანო სა- ყოველითო განიარაღების შესახებ. (ხანგრძლ- ლივი აპლოდისმენტები).

ინგლისის წარმომადგენელი

— ბატონებო, დიდი ბრიტანეთი ყოველ- თვის მზად იყო სრულ განიარაღებისათვის, რომ აქვეყნაო მშვიდობა და კაცთა შორის სათნოება“ დამკვიდრებულ იყო. ჩვენი ვაჭრობა და სავაჭრო ურთიერთობები, რომელსაც ჩვენი ხალხი ყოველდღე მთავრობის მიერ დაი- ვლინებდა, არ გასურებთ მითთვის არაფერს (ხა- ბი დღეოდან: არც ტყეისა და გაზებს) და შეგვიპყვს შიგ ვანათლებს. ამიტომ ინგლისა კატეგორიულად მოითხოვს საყოველითო განიარაღებას. (ხანგრძლივი ტაში).

საფრანგეთის წარმომადგენელი

— ბატონებო! მე მგონია, რომ საფრან- გეთს ყველაზე უფრო თამამად შეუძლია ილაპარაკოს ხალხთა სიყვარულზე და მსო- ფლიო მშვიდობიანობაზე. საფრანგეთის პო- ლიტიკა ისტორიულად მუდამ ასეთი იყო. დღესაც ყველაზე უფრო ხმაშილია ის გაი- ძახის: ძირს იარაღი, გაუმარჯოს მსოფლიო განიარაღებას. (ხანგრძლივი ტაში).

იტალიის წარმომადგენელი

— ბატონებო, ყველას გახსოვთ, რომ იტა- ლიის მსოფლიო ომში პირველად არ მიუ- ლია მონაწილეობა, რადგან ის ყოველთვის მშვიდობიანობას იცავდა. და თუ ბოლოს ისიც ჩაერია ომში, ეს მხოლოდ იმიტომ, რომ უნდა ომი მალე გათავებულყო. (ხმა ადგილიდან: თუ ეგრე გაბედა დროზე გამოსვლა? საწყობის გადახრას დაუცადა!)? ეხლა ხომ ლაპარაკი შედმიერია. არც ერთი შეიარაღებული ჯარისკაცი, აი იტალიის ლოზუნგი და წინადადება. (ხანგრძლივი აპ- ლოდისმენტები).

კოლონეთის წარმომადგენელი

— ბატონებო! ვინმეს რომ შეეძლოს ძლი- ერი ხმით გადამხიბოს მთელ ჩვენს პლანე- ტას ყველა ხალხების გასაგონათ: „ვის გინ- დით მშვიდობიანობაო?“,— ალბად მთელი პო- ლონეთი დაწყებული დიდის საშოში მყოფ მაკმიდან და გათავებული სარეცელზე სა- სიციველითი გამზადებულ მოხუცებამდე, — ყველა ერთხმად შესძახებდა: „ჩვენ გვინდა, ჩვენ მშვიდობიანობა!“.

დასამტკიცებლად ამისა, ვაცხადებთ ჩემი მთავრობის კეთილგანზრახვას: უნდა მოხ- დეს ასეთი სრული და აბსოლუტური განი- არაღება, რომ მაგშესაძკ კი ჩამოერთვის სა- თანაშო ხელოვნებები (დაუტყობიელი ტა- ში და ბრახუნები).

— ბატონებო, დემოკრატიული რესპუბლი- კა შემარცხენე პარტიებს ისე ეხმობ, თითქოს მას, დემოკრატიული რესპუბლიკას არ სჭირა შეიარაღებული ძალა. სწორედ დემოკრა- ტიულ რესპუბლიკაში მარხბა ძალის თავი. მის შესანარჩუნებლად საჭიროა სამხედრო ძლიერება. ჩვენ სხვებზე უფრო ძლიერი უნ- და ვიყუეთ, ამიტომ მთელი ჩვენი ყურად- ლება შეიარაღებას უნდა მიექცეს. (ხანგრძლ- ლივი აპლოდისმენტები).

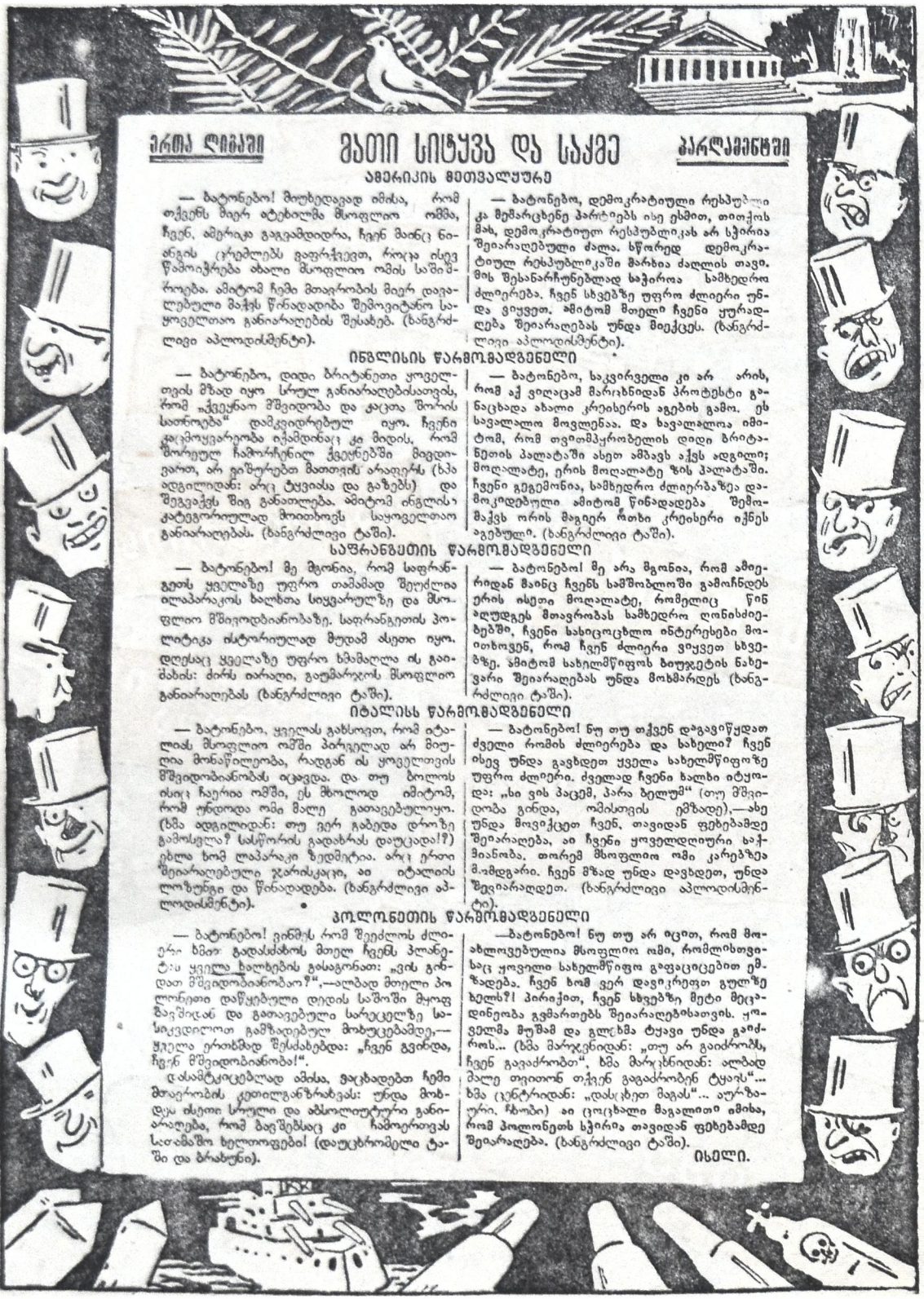
— ბატონებო, საკვირველი კი არ არის, რომ აქ ვილაკამ მარხნიდან პროტესტი გა- ნაცხადა ახალი კრიზისის აგების გამო. ეს საცალო მოვლენაა. და ხავალალოა იმი- ტომ, რომ თვითმპყრობელის დიდი ბრიტა- ნეთის პალატაში ასეთ აშმაგს აქვს ადგილი; მოლაღატე, ერის მოლაღატე ზის პალატაში. ჩვენი გეგმონია, სამხედრო ძლიერებაზე და- მოკიდებული ამიტომ წინადადება შემო- მაქვს ორის მაგიერ ოთხი კრიესერი იქნეს აგებული. (ხანგრძლივი ტაში).

— ბატონებო! მე არა მგონია, რომ ამიე- როდან მაინც ჩვენს სამშობლოში გამოჩნდეს ურის ისეთი მოლაღატე, რომელიც წინ აღუდგეს მთავრობას სამხედრო ღონისძიე- ბებში, ჩვენი სახიფცოცხო ინტერესები მო- თიხოვენ, რომ ჩვენ ძლიერი ვიყუეთ სხე- ვზე. ამიტომ სახილწიფოვს ბოუჯეტის ნახე- ვარი შეიარაღებას უნდა მოხმარდეს (ხანგ- რძლივი ტაში).

— ბატონებო! ნუ თუ თქვენ დავაგვიყუდათ ძველი რომის ძლიერება და სახელი? ჩვენ ისეც უნდა გავხდეთ ყველა სახელმწიფოზე უფრო ძლიერი. ძველად ჩვენი ხალხი იტყო- და: „ის ვის პაცემ, პარა ბელუმ“ (თუ მშვი- დობა ვინდა, ომისთვის ემზადე).— ახე უნდა მოვიტყუთ ჩვენ, თავიდან ფეხებამდე შეიარაღება, აი ჩვენი ყოველდღიური საქ- მინაობა. თორემ მსოფლიო ომი კარგბზეა მამდგარი. ჩვენ მზად უნდა დავხდეთ, უნდა შეიარაღდეთ. (ხანგრძლივი აპლოდისმენტები).

— ბატონებო! ნუ თუ არ იცით, რომ მო- ახლოვებულია მსოფლიო ომი, რომლისთვისაც ყოველი სახელმწიფო გავაციცებით ემ- ზადება. ჩვენ ხომ ვერ დავიკრფეთ გულზე ხელს? პირიქით, ჩვენ სხვებზე მეტი მიეკა- დინება გვმართებს შეიარაღებისათვის. ყო- ველმა მუშამ და გლეხმა ტუავი უნდა გაიძ- როს... (ხმა მარჯვნიდან: „თუ არ გაიძროს, ჩვენ გაიპრობთ“). ხმა მარჯვნიდან: ალბად მალე თვითონ თქვენ გაგაპრობენ ტყავს...“ ხმა (კენტრიდან: „დასაცხი მაგას“... აურზა- ური, ჩხობი) აი ცოცხალი მაგალითი იმისა, რომ პოლონეთის სჭირა თავიდან ფეხებამდე შეიარაღება. (ხანგრძლივი ტაში).

ისილი.

— იქ განუწყვეტლათ მუშაობენ, მაგრამ მუშები მაინც კმაყოფილი არიან ჩვენი მუშები კი რვა საათის სამუშაო
დღეს თხოულობენ.

მზადდება „ტარტაროში“-ს საზაფხულო სპეციალური №

ერთადერთი დელეგატი, რომელიც „სამშვიდობო“ კონფერენციაზე გულწრფელად მოითხოვს ბანიარალებას.

ქ რ ვ ო დ ე ი ნ გ ლ ი ს ო!

ეს ხელი დანით იქნება ვისი,
 თუ არა ისევ დიდ-ბრიტანეთის?!
 ეს ინგლისია, ლორდთა ინგლისი
 და მჯღელაჯუნა ჩვენი პლანეტის.
 ოი, ინგლისო, შენ ხარ ვამპირი—
 მრავალი ერის სისხლის-მწოველი.
 სისხლიანი გაქვს ხელი და პირი;
 ზიზღით გიციქერის ხალხი ყოველი.
 სკიპტრად გიჭირავს სიკვდილი ხელში, —
 შენ გამარავლე ქვეყნად ობლობა.
 გაგიხვევია მიწა შენს ქსელში
 და მის სიცოცხლეს სწოვ, ვით ობობა.
 თითქოს შენა ხარ კულტურის ბურჯი,
 შენ ამ მოტივით იპყრობ სხვის მიწას, —
 და თუ აღვიდგა წინ ვინმე „ურჩი“,
 რომელიც თავისს მიწა-წყალს იცავს, —
 შენ, „კულტუროსანს“ მზადა გაქვს: ტყვია,
 ავიაცია და კრეისერი.
 დამარცხებული ის შენი ტყვეა, —
 ტანზე არ რჩება საწყალს ცისერა.*)
 შენი შვილის თქმა და ირონია
 ალბად სულ მალე ავისრულდება.

*) საფრანგეთია შენი კოლეგა—
 მაროკო რიფთა სისხლით მოლექა.
 აბდ-ელ-ქერიმი მომავლიდგა,
 და მაროკოზე გული ღონდგა.

(მიხვდები, რომ ეს ბაირონია):
 შენი დიდება უკვე სრულდება,
 ვხედავთ: იღვიძებს აღმოსავლეთი
 და დაჩაგრული ყოველი ერი.
 აღარ ყოყმანობს, როგორც ჰამლეტი,
 იცის, რომ შენ ხარ მოსისხლე მტერი.
 ტყავს ვერ გაიტან მათთან ომიდან,
 პანდურ-ამოკრულს დაგრჩება ქული.
 დრო ახლოვდება: შენს მძლე ლომიდან
 ხელში შეგრჩება მხოლოდ-და კული,
 ქვეყანა მალე ნახავს შენს ძუნძულს,
 თავისთვის წავლენ ყველა ხალხები.
 ვერ მოშორდები მაგ ორს შენს კუნძულს,
 გამოგეცლება სახე დახლები.
 შენ დღეს მაჰმადით და მის ისლამით
 აღმოსავლეთის იმონებ ერებს.
 მაგრამ ფონს მაინც ვერ გახვალ ამით.
 მალე არავინ არ დაგიჯერებს.
 ხანტი აზია აწ კარგად ხედავს,
 რომ ხსნა არ არის ღმერთს და ალაჰში.
 კერპთა დანგრევას მალე გაბედავს,
 ნამსხვრევებს დაჰყრის იქვე ტალახში.
 ძრწოდე, ინგლისო! აღმოსავლეთი
 შენზე ათითებს: „მტერი ის არი!“..
 აღარ ყოყმანობს, როგორც ჰამლეტი,
 მომართული აქვს შენსკენ ისარი.

ი. ნინვალი.

განდი და მაკდონალდი

ინდოეთის მოძრაობის
 მოლაღატე განდი—
 ინგლისელებს ეფიცება
 ერთგულებას ცამდი,
 ევაჭრება, ეხვეწება:
 მასწავლეთო ფანდი,
 რომ ერთ სარმით ინდოეთი
 დავცე კოჭებამდი

და როცა ჯილდოს მიბოძებთ,
 მყისვე თქვენც მობრძანდით
 და განვავოთ ხალხის ბედი
 ისე, ვით აქამდი.

მაკდონალდიც უხვად შვანის
 ფულდება და ჯარებს
 და შუბლ მაგარ მოადარ ლორლებს
 საფრთხეს არ აკარებს
 (ან კი რისთვის გაიმეტებს
 პორტულს თავმჯდ რე,
 ან მეფესთან რათ დაიხშობს
 საწანწალო კარებს)

ჩემბერლენი მისი ქცევით
 შორიდან ხარხარებს,
 რომ იმაზე უკეთესად
 ეს ისვრის ყუმბარებს.

ახე „მშურად ეხმარება“
 კოლონიის მუშებს,
 აჯანყებულ მოსახლეებს,
 ტყვიებს ისე უშენს,

რომ თუ მასვე არ აყლაპეს,
 ცოცხლებს არ გაუშვებს!

უჩინარაი.

საერთაშორისო მიმოხილვა კბილის გაკვრით

მე ვერმანით ვიწყებ
 ამ მიმოხილვის გაშლას...
 ქვეყანა შერჩა, მგონი,
 მახლას, ჰინდურბურგ, მახლას!
 შენ, კაიზერის მოხა,
 დღეს თვით კაიზრობ, რაღა:
 რეინს დაადგი ფეხი,
 რეჩხტავს—რეინის წაღა!
 ოთხმოცდა ოთხი აუბლი
 მო... —ოი სხარტად
 და ბიუჯეტი მიეც
 ბრუნინგს განსმარტად.
 ფაშაქი: გიორღის გულბოყვს
 „ტებეცე“ ესდევური,
 რკინას მუზარადს სწყალობ,
 ზრახვა გაქვს ეშმაკური.
 მაგრამ ვი თუ ბედი
 პირველ აგვისტოს სწყალობს
 და შენს ჩექმებზე დეზი
 ამაოდ მუსიკალობს...
 —:—

ახლა ინგლისში მინდა
 მოვიხსნოთ მათა,
 მუშურ თაობას თაობს,
 მას კი შეურცხვეს ფრაკი.
 გახუნდა თითქმის ყველა
 ფრაკსა და ცილინდრს ქვეით:
 ინდოეთს ისახელა
 მან თავი სისხლის ნთხევით; ;
 ახლა ოიპტეს ულორს
 თოფსა და ტყვიის მფრქვეველს:
 სოციალიზმად მუშებს
 უმზადებს სასუფეველს!
 თავისუფლებას ხალხთა
 უმაგრებს ერთა ლიგას:
 ძალიდვით ათრეფს თუ სდევს
 მეფე გიორგის ციგას...
 —:—

სოციალიზმით იწყო
 აღრე აყო თუ გვიან,
 დღეს თოიორაოიზმს სწყალობს
 მთლად ევროპისას ზრიან!
 ვხედავ: გაჭირდა ყოფნა
 ყველა მევენშის, ჩარჩის:
 ჯერ კლქს ხომ უნდა ყორფა,
 მერმე ტანს—ჩაცმა ფარჩის...
 მო-და მონახეაც შეენის
 ყველა ამისთვის სახსარს,
 თორემ ვინ შოჩრებებს
 მეზბოძოლ მუშათა ლაშქარს?
 —:—

ასე კაცანებს ზრიანი,
 ჰრახავს პარიზის კედლებს
 და აღებინებს კვერცხებს
 ჯერ რუმინეთის დედლებს.
 ჰაერობლანით ვზაენის,
 რომ არ გალაყდეს გზაში,
 თითქოს და კაროლს ნება
 თვით ღმერთმა დართო ცაში!
 და ბუქარესტის თავზე
 უშვება სახით-მტრედით,
 სჭირს პრინციის სისმეტაკე,
 ფაშისტურ სითავებლით...
 —:—

მიიღო ბრატიაუნმც
 ეს ლალიუტის ძღვენი...
 გული მას ბოლწი ჰქონდა
 და მჭვარტლით საცხე სხვენი,
 ეს მეც ვიცოდი აღრე,
 ვით მთელმა რუმინეთმა,
 არ მწამდა მხოლოდ, მეფე
 ციდანც თუ ჩამოხეთქდა!..
 —:—

ამ დროს რა ხდება გვერდით?
 მე პოლონეთზე ვამბობ.
 ამ ქვეყნის ჭირს და ლხინზე
 მეც პალსუდსკივით ვდარდობ!
 მაგრამ ამბობენ: ჰანი
 დასნეულდაო მძიმედ!
 ვაჰ, თუ სჭირს კვლავც ის სენი,
 რომ აწვალებდა წინედ!
 —:—

და ერთ დღეს... ვაჰ, თუ ქორი,
 გულში რომ ეჯდა მარშალს,
 ისიც კოროლის მსგავსად
 ცით თავს დააცხრეს ვარშავს?
 თქვენ როგორ ჰჭირობთ? ხალხი
 შეაკრთოს ამ გარ მიხმა?
 —:—

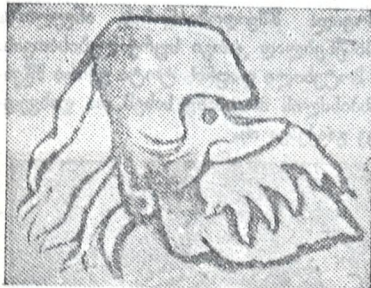
რამდენჯერ მოხვდა სეიმს
 თავში პილსუდსკის ჩექმა?
 რამდენჯერ პანლურ-მოსმით
 მან შეიფხანა იგა,
 რისიც ხსენება ლექში
 არ არას დიდათ რიგი?
 თუმცა პილსუდსკის მხარის
 ვის გააკვირვებთ ამით?
 ის ხომ ბოზს უხმობს სეიმს,
 დღისით, არა თუ ღამით!..
 —:—

მაინც ამბავი მომდის,
 რალაც ძნელ დასაჯერი,
 დუნაი—ბალტიის მხრით
 რომ აფუსფუსდა მტერი.
 ამბობენ: ჰკრავსო კავშირს!
 ესეც ბლოკია, ალბათ!
 ვი ესოდენ ბლოკებს,
 დასხმულს ჰაერში ჰარბათ!
 საპნის ბუშტების მსგავსად
 დასქდა და დაიზარა,
 ვინც კი საბჭოთა კავშირს
 საზოგადოებრივ გაეკარა... შაზირა.

დატყვევებული მშვიდობიანობა

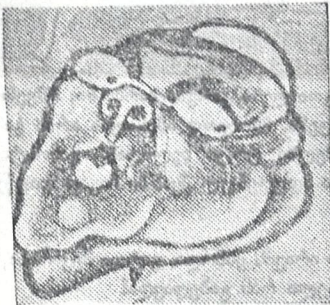

— კიდევ იტყვიან, რომ ჩვენ მშვიდობიანობას არ ვიცავთ?!

კუანკარ-ომი

— მე გახლავარ კუანკარე, ხალხთა სიხლო ბევრი ვლვარე, — მაგრამ მაინც არ ვიქმარე, კიდევ მინდა ომი მწარე! — ასე მღერის თვითვე დაბერებული ქოფაკი, როგორც თვით იმპერიალიზმი და კაპიტალი. იგიც ხამარის პირზეა, როგორც თვით იმპერიალიზმი და კაპიტალი. ვერ კიდევ არ ფიქრობს ეს ბებერი მაკლავუნა ქვეყნის დატოვებას და ამბობს: — რა მაჩქარებს! მალე იქნება მსოფლიო ომი. ბარემ ამ ბილნიერებასაც დავეცდი და ვივილიო!

ოქმის პაპი

რომის პაპი... რომის პაპი... მას უნდოდა ჩვენი ქლაპი; შევაქამეთ ტუქმლის ტულაპი. და დავახსიო მას თავს ლაფი. აურათწედაც ეტუობა, რომ „ქრისტეს რწმუნებულს“ მიწაზე „ამევა“ ჩვენი „ტუქმლის ტულაპი“ და კბილები მოეკვთა. პირდაპირ შემოხედვასაც ვერ ბედავს, მოლრცეთი გვიტყვობს.

ან-კაი-ში

— ახლოვდება მსოფლიო ომი! რა კარგია! — ფიქრობს და იცინის ან-კაი-ში. — უუვარს სიხლო... ხალხის სიხლო... არის წურბელოვით გაბერილი, ხალხის მოლაღატე ჩვენივეს ყოველთვის იქნება ერთგული ლაქა! — იმედს ამყარებს იმპერიალიზმი ან-კაი-ში ალმისავლეთში.

მუსოლინი

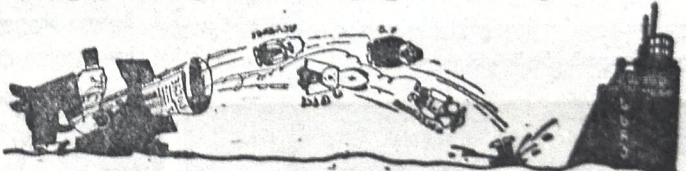
მსოფლიო ფაშისმის მამამთავარი და ბეულადი. მთარე ინტერნაციონალის, ე. ა. სოც. დემოკრატების, ანუ მენშევიკების პირში შევილი. (მუსოლინი წინედ სოც.-დემოკრატ იყო). მენშევიკებთან შედარებით მუსოლინი ის დადებითი თვისება იქვს, რომ ის არ მალავს თავის ზვე ზრახვებს და აშკარად მოქმედობს. მენშევიკები კი — მალავენ, მაგრამ „მახათი ტომარაში არავის დაუშალია“. ალბად მუსოლინი მალე გახდება იფორიალურად მთელი მთარე ინტერნაციონალის ბელადი. (ფაქტურად აღარაფერი უშლის ხელს).

პილსუდსკი

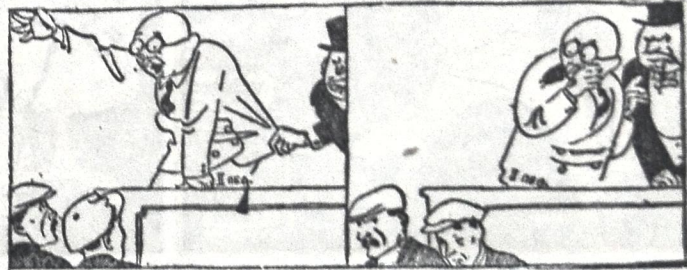
ენცე თითქმის იმავე ბუდიდან არის, როგორც მლიდნაც მუსოლინი, ე. ა. მთარე ინტერნაციონალიზმი. მარშალს ჩამოფხატულ — ჩამოშვებულ უღვამებში აქვს. თურმე ამის მიწეში შემდეგია: — ბატონო მარშალი, — შკითხვს, მთხელ პილსუდსკს, — რატომ უოველთვის აგრე გაქვთ უღვამები ჩამოშვებულა? — როცა საბჭოთა კავშირზე ვფიქრობ, უურბები ძირს შეურბება და უღვამებშიც მათ შადაემე. ვნერვიულობ, ხასიათი მოფუქდებია! — უახსუბა მარშალმა. აი, შემთხვევა, როცა უურბები და უღვამები პოლიტიკურ ბარომეტრის როლს ასრულებენ.

უვარგისი „ყუმბარები“

— რა უვარგისი ყუმბარებია, ერთმაც ვერ მიღწვია მიზანს.

ნილაბოსანი

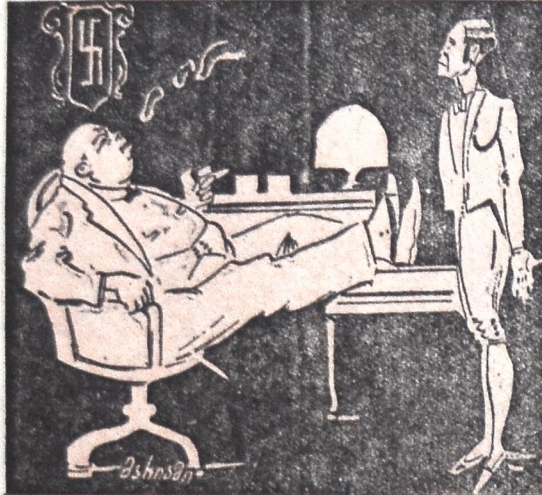

მენშევიკი (მეუშებს): — აშხანავე-ბო, დღემანდელი დღე ანტი-იმპერიალისტური და ომის საწინააღმდეგო დღეა.

მენშევიკი (კაპიტალისტს): — ბატონო ჩემო, მართალია ერთი დღე მათია, მაგრამ სამაგიეროდ ვინ დღე წელიწადში თქვენია.

დაფნის ტოტი

1. ის იჯდა კაბინეტში და ფიქრობდა. მეკარესათვის ნაბრძანები ჰქონდა—არავინ შემოეშვა. მშვიდობიანობის კონფერენციიდან ახალ დაბრუნებული იყო და შეიარაღების გეგმას ამუშავებდა. (კონფერენციაზე მიიღო ასეთი შთაბეჭდილება).

— მშვიდობიანობის ანგელოზი მობრძანდა და თქვენი ნახვა სურს—მოახსენა მსახურმა.

— ფუი ეშმაკს! მომაბეზრა თავი... შემოეთრიოს! — გაბრაზდა ის და კაბინეტში ბოლოს ცემა იწყა.

2. ღიმილით შეჰოვიდა მშვიდობიანობის ანგელოზი მალობის მოსახსენებლად კარგი სურვილებისათვის. ხელში ახლად მოტეხილი დაფნის ტოტი ეჭირა მწვანე ფოთლებით. მასპინძლის მრისხანე სახემ და დახვედრამ, შიშისაგან იქვე გააქევა ის.

— ეს დაფნის ფოთლები კარგია ხარჩოში; მშვენიერ გემოსა და სუნს მისცემს. მხოლოდ ამისთვის არის გამოსადეგი!—და მასპინძელმა ტოტი ხელიდან გამოსტაცა, ფოთლებს წყვეტა და ადუღებულ ქვაბში ჩაყრა დაუწყა.

ხელში მხოლოდ ვაფცქენილი ტოტი შერჩა, რომელსაც მოჭნილებას უსინჯავდა.

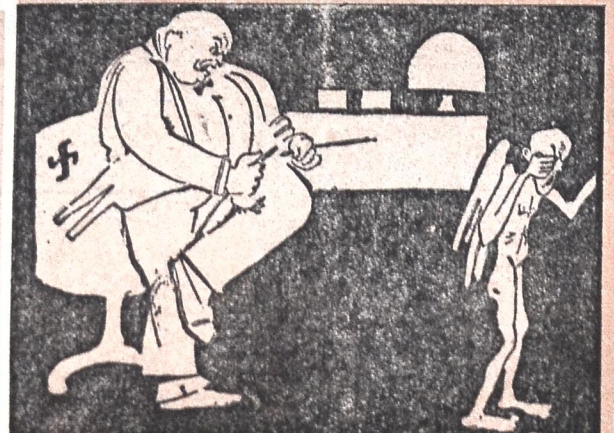
მხოლოდ ეხლა გამოჩნდა მის სახეზე ღრანკ-მოღრეცილი ღიმილი, რამაც კიდევ უფრო დააშინა აკანკალებული მშვიდობიანობის ანგელოზი.

— ასე მოგიხდება შენი ეგებ ქეუა ისწავლო. მხოლოდ ამისთვის არის გამოსადეგი ეს დაფნის ტოტი!—და მან სტუმარი ამოიჩრა ლაჯებში და რბილ ადგილას დასცბო მისივე დაფნის ტოტი.

4. ანგელოზის კვილი არავეს ესმოდა, გარდა მეკარისა, მაგრამ ეს უკანასკნელი რას გაბედავდა!

საწყალ ანგელოზს ცემისაგან სულ დაუწითლდა მთელი სხეული. როცა მასპინძელმა სტუმრის ცემით გული იჯერა, ტოტი ნამტვრევებთ აქცია.

— გაეთრიე აქედან და ამიერიდან ჩემმა თვალმა არ ვნახოს!—მიაძახა მან მშვიდობიანობის ანგელოზს, რომელიც მის მიერ პანლურამოკრული ტკივილებისაგან ძლიერ ჩაღიოდა კიბეზე დარცხენილი.

ჩან-კაი-ში: — რა კარგია, რომ ჩვენი ხალხი ბრძოლ თმას ატარებს! თოქის ყიდვა ალარა მჭირია—თავისივე თმებით ვკიდებთ და ვახრჩობ!

წერილი ოფერგეთიდან

სალამი კალისტრატე!

მივიღე შენგან გამოგზავნილი წერილი.

ოზურგეთის გეკლის შესახებ შენთვის არაფერი მომიწერია. გეკლის გამგე კოლია გოლოლიშვილი ოახი საათის მაგიერად, რვა საათზე ძლიერ გვაღირსებს დაწვებას (საათს კი ატარებს ოჯახ-დაქცეული, მარა მის კვლავ აქვს მომართული).

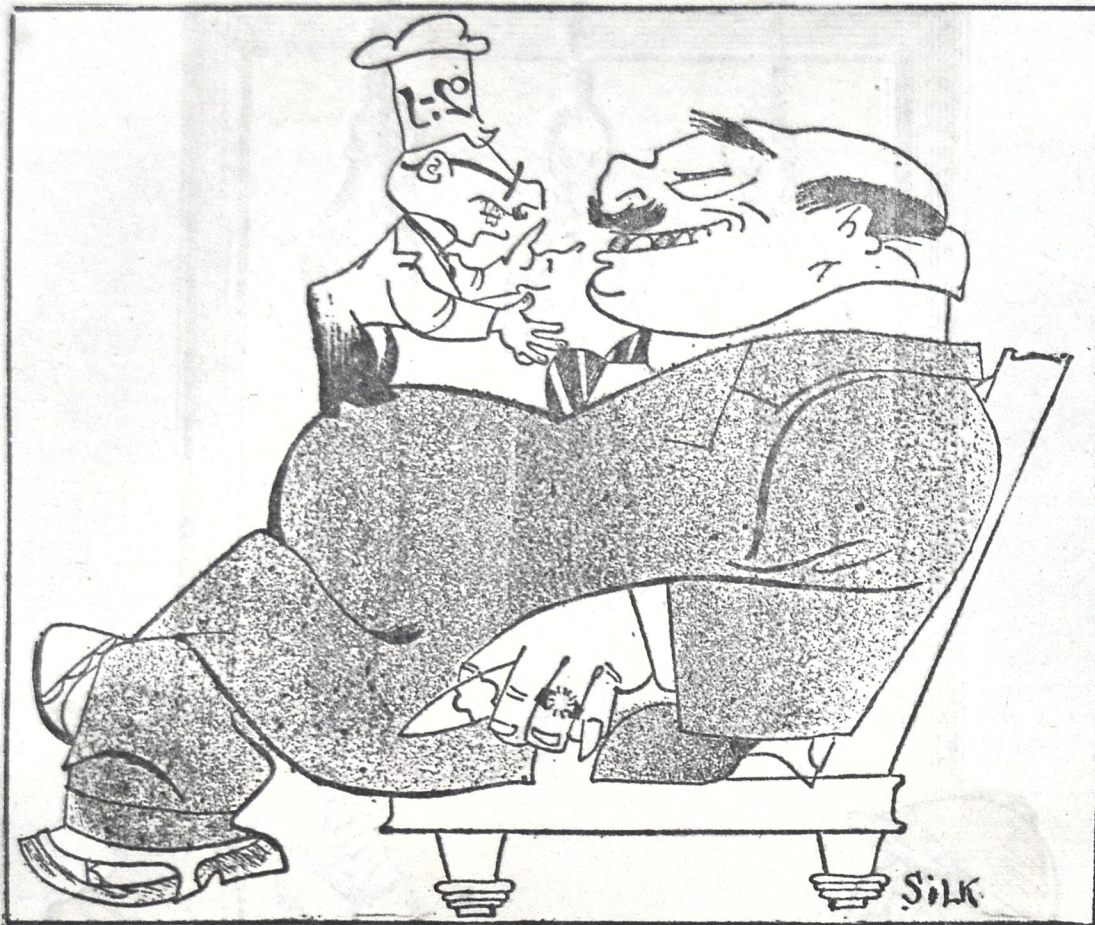
იმვე ბაღში არის საზაფხულო „მუშათა“ თეატრი. მუშათა, ბიჭო, იმიტომ ჩავსვი ბრჭყალებში, რომ ბილეთების ფისები უზარმაზარია, ე. ი. არა მუშური. (კიდევ კარგი, რომ წარმოდგენები არ მიდის!) შოთა ვაშალოშიძე ქე ლებულომს ჯამაგირს და თეატრის მუშაობა რა ენაღვლება.

ჩემი კალისტრატე, ჩვენ, რომ რეთისორის გამოგზავნის შესახებ მოგწერეთ, ინტენური რეიზა გამოგვიგზავნე? ეხლა გრის-ტეფორე (ზომ იცნობ „გაოს“ გამგეობის

თავმჯდომარეს?) სასაიდლოს აშენებს ბაღში. ასე, რომ ეხლა არა და ცოტა ხანს შემიღებ გესიამოვნება აქ ჩამოსვლა. ყველაფერი ერთ ეზოში მოხდება: წააგებ ნიზლეცს ბაკალზე, გაიბიბი იქვე სასაიდლოში და სალამოს გულის განსარიობად იქვე შეხვილ თეატრში.

ფულები ბლომიდ წამიილე და სხვა ჩვენი საქმე იყოს.

აღიაფა

სოც.-დემოკრატი:—მოგახსენებთ თქვენი უმოკრილესი მოსა, რომ გაფიცვები ჩავშალეთ!

მენუევიკის სიყვარული

ვისაც რა უნდა ისა ხეკვას,
სულ ხხვია ჩემი ტრფიალი,
მიყვარს მინისტრის ფორტფელის
ხელში დაკერა, ტრიალი;

გასეირნება ვილღებში,
ფეტოთი ჩქარი სრიალი.
აბრეშუმ-ატლასებისა
ტანისამოხის შრიალი.

ფეხზე—ლაიკის ტუფლებსა
გაქონდეს ლაპლაპ-კრიალი,
და თავზე კოთხე ცილინდრი
აღმასზე უფრო ბრკევიალი.

მიყვარს ჯიბეში ფულები
ჩაწობა, მათი მხრიალი.
ოქროს და ბრილიანტების
ბეჭეტი დაკერა, ბზიალი.

არ მიყვარს პროფეტარების
წითელი დროშის ფრიალი.
მიყვარს ჩვენს პოლიციელთა
თოფ-ზარბაზნების გრიალი.

მიყვარს გაფანტვა მუშების,
იმათ ცოდ-შვილთა წრიალი.
დემონსტრანტების სისხლისა
ქურებში წითლად ფრიალი.

მიყვარს მგზავრობა უენევას,
ერთა ლიგაში ყიალი;
იქიდან დაბრუნებულსა—
ჩვენს პარლამენტში ღრიალი.

მიყვარს ჩემს ხელ-ქვეითათვის
თვალეზის რიხხვით ბრიალი.
მუშათ—ზინების გაჩხრეკა,
იმათ თჯახში სრიალი.

მიყვარს კეთილი ცხოვრება,
ქალღებში ღამით თრიალი;
მათან—ქეიფი, დათრობა
და იმათი ხმა წკრიალი.

მიყვარს ტანგო და ფოქსტროტი,
ქალთა კახები ტიალი.
მათი ცეკვა და თამაში
და მათი ცრემლი ცქრიალი.

ვისაც რა უნდა ისა ხეკვას,
ეს არის ჩემი ტრფიალი.
მიყვარს „კეთილი ცხოვრება“,
ბორტფელის ხელში ტრიალი.

რი-ტინ-ტინ.

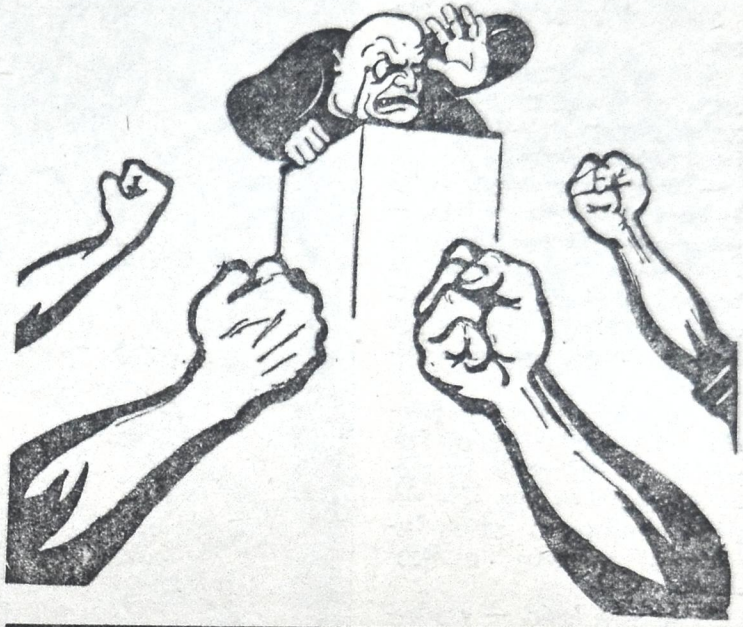
ერთგული დარაჯები

1 აგვისტოს იქნებოდა დღეს 4 საათი, რომ ევროპას სხვადასხვა ქალაქებში ერთ და იმავე დროს რაკეტებში დიდმა ადამიანმა ჭყიტა თვალები. რომში — მუსოლინმა, ვარშავაში პილსუდსკიმ, ჰელსინგფორსში — სენინუეველმა, ბერლინში — ცერგიბელმა, პარიზში — კიპმა და ლონდონში — ხინგმა. ყველა მათ თათქო რადიოთი იყვენ შეპირებული ერთად გაახილეს თვალები. ყველას ერთ და იმავე დროს ერთმა აზრმა გაუოლია თავში. ყველას მოაგონდა, რომ დღეს პირველი აგვისტო იყო. ყველანი ერთად წამოდგნენ ლოგინიდან და საცვლებსაშორა სარკმელს მიადგნენ და ქუჩას გადახედდნენ. ყველას სახეზე ღიმილმა გაუთამაშა, ყველამ სიამოვნება იგრძნო.

— მოწინააღმდეგე პარტიები დადი ხანია დაეასამარე; მთელი იტალია სასაფლაოს დავამსგავსე, ყველა სასიცოცხლო ძალები გავანადგურე; ერთგული პოლიციელები მედგრად იცავენ ქუჩებს... განა გაბედავს დღეს ვინმე გამოსვლას? — ღიმილით ჩაილაპარაკა მუსოლინმა და ქუჩებს თვალი მოავლო. ქუჩებში კბილებამდე შეიარაღებული პოლიციელები ადგნენ. მუსოლინი მოშორდა სარკმელს დამშვიდებული ჩაგორდა ლოგინში და ტკბილად ჩაიძინა.

— განა ვინმე გაბედავს დღეს გამოსვლას? — ჩაილაპარაკა პილსუდსკიმ და ქუჩას მოავლო თვალი. ვარშავაშიც არაჩვეულებრივი სიწყაბაჩეო. ქუჩებში მართო პოლიცია და ჯარი მოსჩანდა, პილსუდსკიც დამშვიდებულად ლოგინში ჩაგორდა.

ასე „უსმენენ“ რენეგატებს

— მთელი ფინლიანდია ფაშისტების ხელშია. კომუნისტი საბჭოთა კავშირის საზღვარს გავაცილებთ. დღეს ვერავინ გაბედავს გამოსვლას! — ჩაილაპარაკა სენინუეველმა და ისიც ტკბილად ოცნებას მიეცა.

— ჩემთან ბისმარკი ვინ არის! მას თუ რკინის კანცლიერს ეძახდნენ, მე ფოლადის ვარ. ვფიქრობ დღევანდელი დღე მშვიდობიანად ჩაველის და თუ ვინმემ გაბედა მშვიდო-

ბიანობის დარღვევა, ჩემმა პოლიციელებმა სროლა კარგად იციან! — ჩაილაპარაკა ცერგიბელმა (ბერლინის პოლიციის უფროსი).

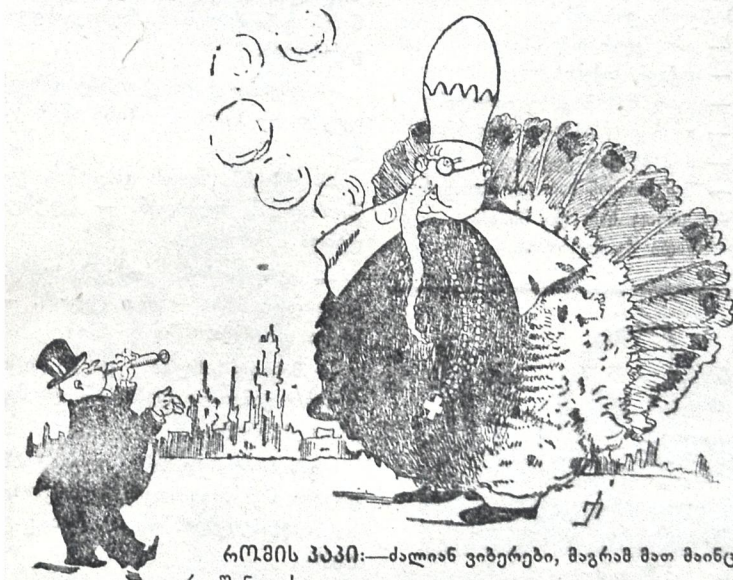
— მთელი საფრანგეთი ფეხზე დგას. პოლიციელები და ჯარი დარაზმულია. ყოველივე გამოსვლას დღეს ძირშივე ჩავეკლავ — ჩაილაპარაკა კიპმა. (პარიზის პოლიციის უფროსი).

— ლონდონი ყალყზე სდგას, მთელი ქვეყანა გავსწმანდეთ კომუნისტებისაგან. საბჭოთა წარმომადგენლობას სასტიკ თვალყურს ვადევნებთ. ფიქრი არ არის, რომ დღეს რამე მოხდეს — ჩაილაპარაკა ხინგმა (ლონდონის პოლიციის უფროსი).

ყველაფერა ეს ერთ და იმავე დროს მოხდა. ეს ექვსი დარაჯი კაპიტალიზმის გულდამშვიდებული ჩაგორდა ლოგინში და ტკბილ ძილს შეეცა.

ვერ გამართლდა კაპიტალიზმის დარაჯების იმედები. ვერ გასკრა მაშა ხერხმა. ევროპის ყველა ქალაქებში მოხდა მოშებისა და გლეხების დიდი დემონსტრაციები, სადაც გაიტახზოდნენ „ძირს ომი“ ... გაუმარჯოს საბჭოთა კავშირს“.

საოაოოზე ამ ერთგულმა დარაჯებმა მთელი ლის ომით დაქანცულ ლობმა რადიოთი ამცნეს ერთი - მეორეს. თუ როგორ დამთავრდა მათ ქვეყნებში დემონსტრაციები და რწონებები იხმარეს.

რომის კაპი:—ძალიან ვიბერები, მაგრამ მათ მაინც არ ეშინიათ!

შახათი.

ერთმანეთს კონფერენციაზე შეხვდნენ.

ესენი იყვნენ: ინგლისელი, ამერიკელი, ფრანგი, იტალიელი და სხვა ჯურის კაპიტალისტები. საკითხი განიარალებას შეეხებოდა.

— სპორტის გულისათვის, თორემ მე შეირალებზე საქმე არა მაქვს, — დაბეჯითებით ამბობდა ამერიკელი. — ამას გარდა, ხომ იცით, გარშემო ზღვები გევაკრავს და გემები ამისთვის გვესაჭიროება. ისე იარაღს მხოლოდ სპორტის გულისთვის ვამზადებთ.

— ჩვენც ვგრე არ ვართ? — წამოიძახა ინგლისელმა, — ჩვენც შუა გულ ზღვაში ვცხოვრობთ და უგემოთ ცხოვრებას რა გემო აქვს. ამას გარდა, თოფ-იარაღიც გვაქვს, მაგრამ რა ვქნათ, ნადირი და მხეცი ათასია...

— ასე ვართ ჩვენც, — თავაზიანათ უპასუხა ფრანგმა, — მართალია, ზღვა ბევრი არ გვაქვს, მაგრამ ხომოლიბს შინაც ვაშენებთ, უმთავრესად ჰაეროპლანებს ვაგებთ... რასაკვირველია, არა ომისთვის... ისე, კარგია ჰაერში სეირნობა...

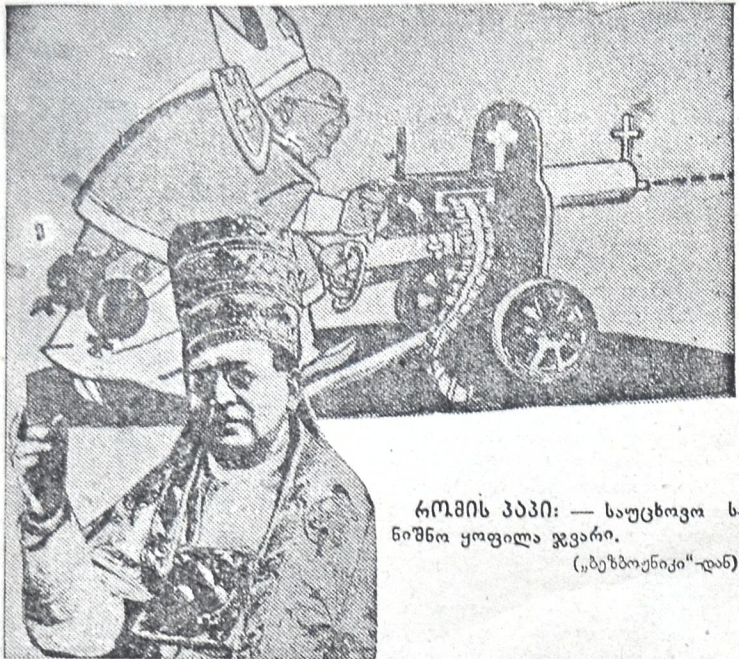
— გიშველათ პაპამ, — წამოიძახა იტალიელმა, — ჩემი სათქმელი თქვენვე სთქვათ, ჩვენც ვგრე ვართ, სპორტის გულისთვის ვამზადებთ იარაღს, თორემ ისე განიარალების მომხრე ვართ...

მაშ მოდით განვიარალოთ, ხომ იცით, იარაღს ომის სუნა უღის, — ვედარ მოითმინა ვილაცამ.

ყველა აიძურწა:

— კი, როგორ არა, აგერ ინგლისი განიარალებდა და მერე ჩვენც ავიყრიოთ იარაღს, — წარმოსთქვა ამერიკელმა.

— არა, ჯერ თქვენ და საფრანგეთი განიარალოთ, ჩვენ მერეც მო-

რომის პაპი: — საუცხოვო საინჟინო ყოფილა ჯვარი.
(„ბეზბოენიკი“-დან)

ვასწრებთ, — აჩქარდა ინგლისელი.

— კი, კი შენ ნუ მომიკვდე, — წამოიყვირა იტალიელმა, — განიარალოთ ყვილა და მერე ჩვენც დავყრიოთ ფარ-ხმალს...

— დაყარეთ, დაყარეთ. ეგ ზარბაზნები, რა ეშმაკათ გინდათ, ჩვენ მერეც მოვასწრებთ, — ბანი შეაწია იაპონელმა ლიბიანმა.

— არა, ჯერ თქვენს!

— თქვენ, თქვენს!

— ჯერ შენ დაყარე იარაღი!

— გიჟი ვაა იარაღი დავყარო?

— მაშ მე ვარ გიჟი?

— შენ თითონ ხარ ვირისთავი!

— ვირიც ხარ და მამამ...

— წადა შე ქეცინანო!

ასეთი მუსაიფი მოყვა განიარალებაზე ლაპარაკს. ეს ლაპარაკი უხმო იყო, დელოიაჰობი გულში იგინებოდნენ ზემოხსენებული სიტყვებით, თორემ ისე პირიდან შექარი გამოდიოდათ.

კონფერენციის წევრები დიდის ზრდილობით გამოეთხოვენ ერთმანეთს. განიარალება შემდეგისთვის გადასდევს.

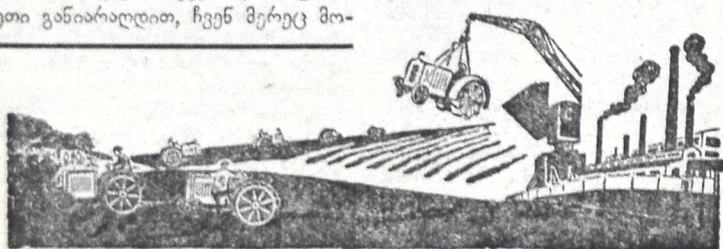
— ღმერთი გიშველით, მე იარაღს ავიყრი, — ამბობდა გზაში ამერიკელი.

— თქვენმა თავის გახეთქამ, განიარალებას მოვახდენ, — ბუტბუტებდა ინგლისელი.

— აპრუწუწუნ თქვენს საქმეს, რავე დავკარგავ ერთ ტყვიას! — სთქვა ფრანგმა.

— მევიდე სახლში და მე ვიცი, როგორ განვიარალები, — დაიმუქრა იტალიელი.

განიარალებულმა კელეგატებმა ყოველ შემთხვევისთვის ქვებიც ჩაიწყვეს ჯიბე-უბეებში და ზას გაუდგენ.

სტატისტიკოს სოლოდილოვს
თავი მოაქვს როგორც პაუსა;
ჩინეს ბიუროკრ. უობას
და ეწევა საბოტაჟსა,
ის ძველ რუსეთს ათაყვანებს,
ელოდება რეაქციას,
უესტი უნდა გამოეხატათ
მას და იმის მომწყობ „ძიას“.

ვასილიევს ვინ არ იცნობს
„გენტია სტაეიანი.“
შეგობრობდა მას ჯანდარმის
პოლკოვნიკი ფაშვიანი.
ის აგენტი იყო ძველად
ნიკოლოზის „ახრანკისა“
დღეს კა... დღეს კი სამავანის
აგენტია გზაზე ისა.

გზა სიარულით იღვევა,
სიბი ქვა — წყალთა ჩქერითა.
და კაპანაძე „ემესის“
დანგრეულ საქმის ცქერითა...
წავიდა ზამთარ-ზაფხული
და ისევ მოდის ზამთარი, —
მაგრამ არ მოდის წეს-რიგში
მისი საწყობის დავთარი.

ბრატკო „ბუხი“ ფინგანისა
მიჭკრი-მოჭკრის როგორც ლანდი
და დალუქულ ჩანთით მოაქვს
დღუენობით კონტრაბანდი.

აქვს სამასალო რკინის გზას
თბილისში განყოფილება,
რომელშიც ათეულობით
ბუღოზს „უმანკო“ ქმნილება.
ერთმა ასეთმა ხეპრობით
სულ ყველას გადაამეტა:
ვილაც უვიცი გურჯაანს
დანიშნა „მემანქანეთა“.
ეს „მემანქანე“, იცნობდეთ
სანდღერი არის გვარადა;
უნდა ავბარგოთ სანდღერი
„ბებით“ აწ და მარა

ინვენერ კალატოზოვსა
ვინ შეედრება განაო.
უყვარს გზის ხარჯზე ოჯახის
გადაყვან-გადმოყვანაო.
მონაგონ ვადასაყვანით
ფულები ჩაიხრიალა
და მითი სპექტა რკინის გზის
სალარო გაატიალა.
„პატრონისანი“ კაცია,
უჭრის ქკუა და გონება,
მიითვისა და გაყიდა
მან მუშის გამოგონება.

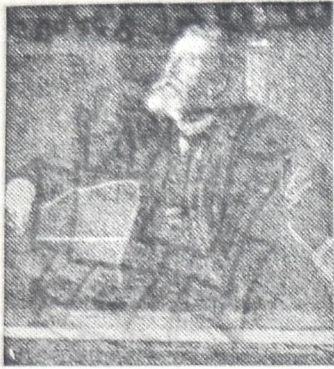
იღრიცხვანის ინსტრუქტორი
ნურიჯანოვი ნურიჯან
ბურჟუა... სოცშეჯიბრზე
უარს ამბობს „გულიმჯან“.

ხონის რამე რუმე

„გემო-კვების“ თავმჯდომარემ
პროტექციით დასვა ხინა,
დახმარება გაუწია,
მოუნაბა კიდეც ბინა.
სახანძრე რაზმს რომ განაგებს
დანგაძეა მგონი გვარად,
მუშაობა აღარ გვარგებს
მე მგონია ამდაგვარად.
სახლი როცა დაიწვება,
გაიღვიძებს მხოლოდ მაშინ,
ცარიელი ბოქვით მიდის,

(გამოღება ნეტა რაში?)
ებლა თვალთ გადავავლოთ
ახალ გახსნილ საკანდიტროს,
მიკვირს რათ არ აცივიდნენ
ლიმონათსა, ან-და სიტროს!
შიგ ქალები მსახურობენ,
რიცხვით არის მგონი ხუთი;
საქმიანათვის მათში არც ერთს
მოცლა არ აქვთ ერთი წუთით.

დ. ზონელი

შორაში, რომელმაც 1914 წელს ხმა აღიწია იმპერიალისტურ ომის წინააღმდეგ, რისთვისაც ის მოკლეს კაპიტალის აგენტებმა.

ერთ თვეში

(ნაშრომი აშხაში)

თქვენ შეიძლება ვერ იცნობდით ზაქარიას. ის გახლავთ მეგობარს № 483 მალაზიის გასტრონომიულ სექციის თანამშრომელი.

თუმცა ზაქარია საქმეებს გულგრილად გაიღებოდა და ვერაფერ აქტივობას იჩენდა, მაგრამ სამაგდროთ მის დაწინაურებაზედაც არაფერ ზრუნავდა.

ზაქარიას ერთი ნაგლი კიდევ ჰქონდა: სისხლურში მოდიოდა გვიან და ადრე ბრუნდებოდა. ბევრჯერ ჰქონდა „უკანასკნელი გადარბილება“ მიკემული, მაგრამ, რომ იტყვიან ჩვეულება რჯულზე უმტიციესიაო, სწორედ ისე ემართებოდა მასაც.

მიუხედავად ამისა, ერთ მშენიერ დღეს ზაქარია სულხანიშვილს (ნამდვილი გვარი) ბედმა გაუღია.

— პარტიცემულმა პროტექციამ ხავერდებით მორთული რბილი სავარსებო მაროვა: მალაზიის განუგე შეგებულმა იყო წასული და ზაქარია დატოვებულ იქნა მის ადგილას.

ამ ამბით მისი ოჯახიც გამხარულდა.

თუ აქამდე ცოლი ყოველდღე ეჩხუბებოდა, ეხლა კისტრზე ხვევითი ელურსებოდა.

— რას მექნა ერთი თვით დაწინაურება, მაგრამ ყვეს რომ კაცალი გაადგინო, ისიც კარგია. აწი მე ვიცი? — ფიქრობდა ზაქარია და საქმეებს „ერთგულად“ აკეთებდა.

ვინ მიხედებოდა ამ „მე ვიცი“-ში რას გულისხმობდა ზაქარია.

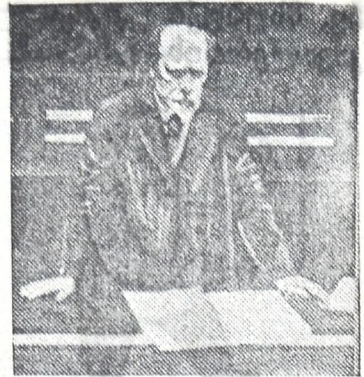
შეებულებიდან დაბრუნებულმა გამეგმ, როდესაც მალაზიას რევიზია გაუკეთა, აღმოაჩინა 2.000 მანეთის დანაკლისი.

ამ საქმემ ზაქარია აღაოცა.

— საქონელი გაფუჭდა, თორემ როგორ შეიღებოდა ერთ თვეში ამდენი დანაკლისი! — იპართლებდა თავს ზაქარია.

ვიღიფერი მხედველობაში იქნა მიღებული, მაგრამ 2000 მანეთს კაბიჯე არ დააკლდა. საქმემ სისხლის სამართლის ყურამდე მიადწია.

დღეს ჩვენი ზაქარია გამასხლშ ზის. ძირულელი თადა.

კ. შახვაში, რომელმაც 1914 წელს ხმა აღიწია საფრანგეთის იმპერიალიზმის დასაცავად, რისთვისაც ის იმპერიალისტებმა რამდენჯერმე აირჩიეს პრემიერად.

გათომი

სადგურის ქანთორა

ვალოდია:—რა გნებავთ?

მოქალაქე:—დახმარების ფული.

ვალოდია:—ფული ჩვენც კი გვინდა, ბიძია, მარა სად არის. ისე ეს მე არ მეხება. მიმართე მდივანს.

მდივანი:—გვარი კაცი, თქვენი გვარი? პაპა გიცანი, გიცანი; „ტარტაროზ“-ში რომ მუშაობს შენი გვარის კაცი, ის რა არის შენი?

მოქალაქე:—ბიძისფილი (თავისთვის) ეგებ ღროზე გამომიწეროს.

მდივანი:—მობრძანდით სამ საათზე და მიიღებთ, აბა, ამხანაგებო, ჩაისათვის მოვემზადებ.

ყველანი:—ჭრუშკაა ეს თუ ქვევრი (იციანიან). იმის ჩაი ჩემმა მტერმა დალია.

პირვ. მემანქანე ქალი:—გოგო, იგი მოდის შენ რომ იცი! (ერთმანეთს თვალს უშვრებიან).

მეორე მემანქანე:—ვინ ცავ? ააა! (იბუღრება).

ტენიკოსი:—სალამი ირაცვალე... სხვა რას შვრებით!

მოქ.:—მეო, მატარებელზე არ დამარჩინო, უკვე სამს ვადასცილდა.

მდივ.:—რაო, ვერ გავიგონე (მომკინარი) გაჩერდით კუკლებო, თორემ ეს კაცი ტარტაროზისტია და ტარტაროზში გიჭრავს ყველას თავს.

ქალი:—ჩვენ ვმუშაობთ (წყრომის თვალთ გადახედვას მოქალაქეს).

მოქ.:—ამხანაგო, როგორ მოვიქცე? აღარ დაადგა ამ ფულის გამოწერას საშველი?

მოქ.:—ფუ, ასეთ მუშაობას. (გაჯავრებული ვადის).

მდივანი:—ბებია ჩემთან წასულხარ იციანიან.

სამტრედია

რე-შხის დაშვებუ საღვრეო

1-ლი ქალი:—შეილო, მოლარე, მოვა დღეს?

უორა (მონაგარიშე):— შეიძლება არ მოვიდის, რათაან სამი დღის წინად ქუთაისში იყო და დალილია.

მე-2 ქალი:—ვალოდია, წიგნაკი მზალ არის?

ვალოდია:—კი დუშკა, მზალ არის, ტოლოკო პოდისა ნეტ.

მე-2 ქალი:—კაც ნი სტიინო ვალო დია! აბიშალი ნე სდილალი.

ვალ:—მაცალი, ბოშო, და ახლავე მოვაწერიებ თაიშელომარეს ხელს.

ქალი:— დედა, შეილო, ჩემცე წაილე, მოაწერიე, თვარა თო იოიჩსა მოსვლა, ფოლს არ მომკეშს.

„ვალოდია:—როგორ შეიძლება ახლა ხელის მოწერა, როდესაც თავმჯდომარის კრება აქვს, ბავშვები ხომ არ ხართ, მეითინეთ პარაბა და ყველანი წახვალთ, მოლარე სულ ორთაი მინც არ მოვა; ავითა გოიეთ! (ვადის და მიაშის იოლას დაზღვევის წიგნაკი).

ხმები:—მოთის მოლარე, მოდის იოსება, მოაქვს თუოლი. ძლიეს არ გველირი! —ოჰოი 12 საათია.

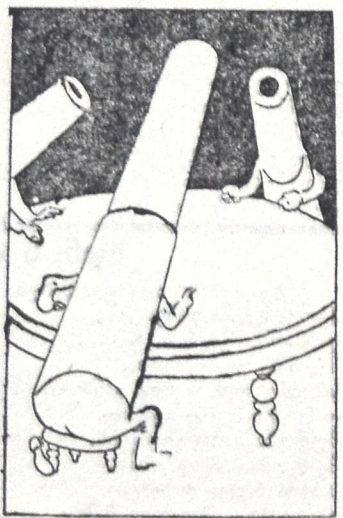
მეუშა:—ამხანაგო მოლარე, სამი დღის ავადმყოფობის ფული მეკუთვნის და როდის მომკეშ? უკვე ორი თვი თადივარ.

მოლარე:—მოითმინეთ. რა ამბავია, დავისენო, რავე გეკუთვნით მიიღეთ. ჯერ უნდა წაიოი ბანკში ფოლის მისალეათ. მალე დაებრუნდები დამშვიდობით. (მიდის).

უორა (ფანჯრიდან):—მოლარეს ნუ ელოდებით, აწი აღარ მოვა. ფული დაიხანებით მიილო ბანკიდან. ტელოითონით შოიარყოზინა. ხაოო ნო მოხვალთ, გამოსასილილი დღე აქვს, ზეგ მოლით (იმალეობან ფანჯარიში).

ს. ზოჯა—ვვი.

სხდომა

„სამშვიდობო“ კონფერენციაზე

<p>საზღვ. 0 0 0 4 0 (საბ. ოპ. ბალი) სენს. დ. 9 ს. 15 წ. ამერიკული კომედია მიჩიკაუმი ვაშტაუმი პროგრამის გარეშე ნატარტარის წყალსუფენი.</p>	<p>საზღვ. ა პ ო ლ ო დარბ. ბალი სენს. დ. 9 ს. 15 წ. მეორე კვირა ამერიკელი ლამაზები პროგრამის გარეშე თურქესტან-ციმბირის რკ. გზა</p>	<p>საბარტოპი (ყოფ. არფანტო) I სენსის დასაწყ. 7 ს. ბლიუმენტალ-ტარინა და ჩისტეაქოვი მხატვრ. სურათში მიქაენი სელვარქაუმი პროგრამის გარეშე საბჭოთა ენის ჟურნალი</p>
---	--	---

კოლო-მჭერია

ათაჯგერ დავიწყალე ზედი, რომ ბუნებამ სინდიოფალად რად გამაჩინა-ნა ძეთქი, მაგრამ ეს ქირი თურმე მარტებელი ყოფილა.

თინადექი რკ. გზის დირექციას. ეს რა კულაკი... უეცრად, კულაკი კ-ა-ა. რა ბიუროკრატი ყოფილა ია-ქინური ჯურღუმოვი. დაჯდომია კულ-სხავით ამხ. ციმაკურბის გამოგონება და ვაჭრობს: „თუ მინდა გამოეჩეჭ, თუ არა და, წადი „ერკაიში““.

აქედან პირდაპირ რაიონის კანტორაში მოვხვდი იმისთანა შენსა მტერს, რაც მე იქ ვნახე. რეორგანიზაცია მიდისო, და მაგიდების შეჯგუფება ხლეზო (ასე ესმით რეორგანიზაცია).

ავისხი თოფ-იარაღი, ბადე, გიდროპულტი, ნასოსი, პრობირკები, ბამბა, შუშით ხსნარები, ტომრები, გალიები, ბიღონით მახუთი, ერთი ფუთი ქინაქინა უამრავი რვეულები, ანკეტები, ერთი ოციოდე ფანქარი, ტოპოგრაფიული რუქები და ვაგსწიე სამუშაოდ.

იმისთანა ნანადირევი დავბრუნდი ყარაიანიდან, რომ ჩემი უმფროსი ამხ. სიმონი ჩვეულებრივზე უფრო განარებული დამირჩა, უნდა გენახათ იმოდია ექიმების „ტახაობა“, როდესაც ტომარას თავი მოვხსენი და ერთი სამოკი ვეებერთილა კუ იატაკზე დავვაკო.

— ყოჩად ჩვენო ახალო კოლო-ქერიავ! — შემაქეს ექიმებმა.

<p>საზღვ. კ ა ლ ა ნ ი I სენსის დასაწყ. 7 ს. I სენსის დასაწყ. 7 ს.</p>	<p>სასოთის კომედია ნამდვილი ჯანსუყენი მაღე „სამი ჯიბი“</p>
---	---

დახართა. მიბრძანეს: — ეხლა კოლოები უნდა დიკირიო. ზამთარში კაბეჩიც კი მოკუნტულია და კოლო სად იქნება!

ჩავედი სადგურ საგარეჯოში. სამი დღე იქ დავყავი. სირცხვილით ვერავის გაუმბილე ჩემი ამბავი.

ბოლოს ისევე დარაჯე ვასოს გაუმბილე.

რა გამიხარდა რომ ბოსელში კოლოთა დაძინებულ გუნდს წავაწყდი. ყველანი დავიჭიერე და ტფილისისაკენ მოვკურცხლე.

არ იკითხავთ რა ძვირი ყოფილა კოლო. თითო კოლოში 15 კაპ. გამომიწერეს.

გავიჩინე ავენტები: წნორის წყალზე — ვიორგი ანთიძე, გურჯანში — გულიკო, თელავში — ელოდია ნაჭრუხაშვილი, საგარეჯოში — ვასო ქათამაძე, ყარაიანში — ტალმაჩოვი, გარდაბანში — კობეშვიძე, და სამტრედიანში — თედო.

ვიპერთ კოლექტიურად და ფულსაც კოლექტიურად ვინაწილებთ.

თუ კარგად ვიქენით, მაღარიასთან ბრძოლაში ხუთ წლიან გვემას 3 წელიწადში შევასრულებთ.

სინდიოფალა

18 345
1930

„ქაღლი უმეზს მანკავანი მიწის“

—ღეე, მათ იარაღი აუღარუნონ; ჩვენ კი ჩვენი სჯამი — აღმუხენებლოგა განცხადგროთი